

Factum

nō facit veditōz. vt. d. l. si inf. Scōs casus ē qñ res simpli dat extimata in p̄ctu. de cui? natura ē vt trāfferat dñiuz. vt i. l. qñtēs. z. l. plerūqz. ff. de iur. do. z. l. extimatio. ff. so. ma. Exēplū. mulier dedit rē extimatā. c. viro suo cētebūt vir emisse. fallit h̄ qñ natura p̄ctus repugnat vt faciat veditōz. vt i. l. seruos. ff. fa. her. Exēplū. ego z tu sum? heredes z faci m? extimatōz de hereditate. tūc nō facit ven

5 ¶ Utr? extimatio faciat trāsire p̄ (ditōem ricalū i accipientē. vide. s. Casus. §. vj.

Extrema

Facile vncio. vide. j. vncio extrema. **H**abile dociose vñ scilariū negociōz nō debet recitari i cōiuiuo dīcoz aut religioz. vt i. c. p̄uila. z in. c. p̄ reuerētia. r̄liū. dist. nec fabularz oblecta/ mēta excitatiū mentē ad incētiua libidinū. c. id eo. xxxvij. dist.

Facilitas

venit incētiuz p̄bet delinquendi. r̄riū. q. iij. ē iusta. de vi. z ho. de. c. vt dīcoz. vñ ste/ p̄han? papa dīc. Ecclāstici vigor? ordo p̄fū dīc si aut temere illīcīta p̄sumat aut h̄ p̄cessa ip̄ue rēcēt. p̄ide si negligētia q̄ male vīr p̄at omittit? excess? vīa p̄culdubio alijs apim?

Facultas

dr qñ sine difficultate p̄t q̄s facer. vt no. Inno. i. c. p̄nti. z i. c. romana. de sen. ex. li. vj

Factū

legitīe retractari nō d̄z. lz ca sus postea eueniat a q̄ nō po tuūt i choari. de re. iu. li. vj. Pa. i. c. dīcretōz de eo q̄ cog. p̄san. vro. sue. dīcīt verā regulā. qñ factū iā ē p̄fectū: puta mīrmonū. licz sit p̄ueniat affinitas nō retractat. z. l. si a me fuerit. ff. de iudi. cū alijs q̄ vident? tria. intel ligūt qñ factū nō erat p̄fectū sed solū incho atū. qz tūc retractat.

- 1 ¶ Utr? sit dīcēdū factū qd̄ n̄ durat? R. glo. i. c. ad n̄raz d̄ regu. qz qñ ex facto volum? iudi care animū: tūc ē ver? qz nō d̄z factū. s. aio fa cīcēdū qd̄ nō durat. z ibi ponit multas p̄cor. Adde tex. i. c. n̄az ego. de s̄. si. cū p̄cor. i. glo.
- 2 ¶ Utr? factū illegitīme cēteat factū? R. qz n̄. vt i. c. venietus. de p̄sby. nō bap. sic inuile et nullū paria iudicāt. c. inf. cor. palia. de trāspla. Sicetā dr nō ē q̄ min? idone? ē. vt in l. j. ff. qd̄ culusqz vni. facit tex. cū glo. i. c. fra/ temitatis. de fri. z male. Un̄ Bar. p. d. l. j. dī cīt. qz si p̄curator nō facit fidē de mādato. p̄ inde ē ac si nō p̄uisset. z dñs tāqz p̄tumax d̄z p̄uiri. Itē excipe z nō p̄bare: idē ē sic nō

excipe. c. cū sup. de p̄cef. p̄tē. Et p̄aria sunt q̄ ad iuris effectū nō esse z nō apparere. l. duo sunt ticij. ff. de testa. tu. Itē nō fieri tarde si cri. vel eo mō quo fieri nō d̄z. ar. c. audiat. de p̄cu. ff. q̄ sarīda. cog. l. quotiēs. z ibi glo.

¶ Utr? p̄ sit facto p̄sentire q̄ p̄bō? R. qz sic. 3 glo. ē. i. c. i. causis. de elec. vide glo. i. c. dilecti filij. el. ij. de app. vbi p̄ factis loq̄mur. fa/ etū alienū p̄mittēs quō teneat. vide. j. p̄pon salia. §. r̄iū. Factū vbi p̄mittit? vāt qd̄ iter? est i obligatōe. ff. si q̄s i ius vo. n̄. i. l. cū q̄s.

Falcidia

vide. j. Legitima. dr q̄s dīstīmode. vt nō. i. c. i. memo/ rīa. r̄i. dī. z i. c. q̄ q̄s. r̄j. q. iij. z de cri. fal. per

¶ Utr? sit falsari? q̄ absentū noia i (totū i instrō ponit. vel q̄ sigillū furtiue surripit? R. qz sic. vt nō. i. c. quāto. z. c. ea. de his q̄ si. a p. Itē fm̄ Bar. i. aut. p̄sbr. C. de sacrosan. ec. fal sitas nō solū p̄mittit? dīcēdo falsū. s. etī am in tacendo verum.

¶ Utr? ap̄iēs sram alteri? vt legat sit falsari? z us? R. glo. i. c. cū olim. el. ij. de offi. delega. te/ net qz d̄z p̄uiri tāqz falsari? alle. c. olim. de referip. z. c. ad audientīā. de cri. fal. Inno. s̄o tenet qz iste mīn? peccat qz si falsificasset sigil lū apponēdo adulterinū. tñ falsari? ē. p̄pter qd̄ dīcīt Pe. de ancha. qz solū d̄z p̄uiri pe/ na extraordinaria. c. de causis. de offi. deleg. et p̄canūt cōiterdoc. z. c. allegata p̄ glo. loquū tur de falsario q̄ facit raturā viciādo sras. vt i. d. c. olim. vel apponēdo sigillū adulteri nū. vt i. d. c. ad audientīā. Bar. dīcīt. qz si ape nis ostēdēdo aduersario mittētis. p̄t p̄uiri/ rīvt falsari?. ar. bonū i. l. j. Gil. q. ff. ad. l. cor. de fal. s̄. is qui deposita instrumenta ostēdit aduersario: incidit i crimē falsi. Quod no/ ta p̄ notarios z aduocatos q̄ ostēdūt iura pris aduersario. Si s̄o apit sed nō ostēdit aduersario: sic nō p̄uiri crimē falsi. z vider ter. i. d. c. cū olim. z. ff. de cri. stel. p̄ totū. z ad l. q̄ restamētū. ff. de fal. dīcīt. qz ē speciale i eo q̄ apuit restm̄ clausum vt p̄uiriāt pena falsi. Ex quo collige qz peccat mortaliter aperiens sras alteri? vt legat. nisi spem habeat in rati/ habitōe. Quod itelligo qñ aduertēt z stu diose facit: cū veniat p̄uiriēd? crimē stellio/ nar? Quod limito vtz si habeat p̄ tereli/ ctis. puta eas piccit vñ laceravit z h̄mōi. qz si tales legit p̄ aliquo bono fine: lz alio curio sitas est. nō tñ mortalis de se.

¶ Utr? lacerās vel p̄burēs vel celās scriptu/ ras publicas vel p̄uarias q̄ ad aliū spectant